

MAGYAR KURIR

Bétsből, Kedden, October' 12'-dikén [1819.

Frantzia Ország.

Végezte a' Frantzia fő papságtól a' Pápa ő Szentségéhez intéztetett keserves levelének, mely a' közelébb költ M. Kurir' Toldalékjában félbemaradt: —“

„Ily szomorú, Legszentebb Atyánk, az az állapot, melybe mi helyheztette vagyunk. Mindenek reánk vetették szemeiket; Hívők 's Istentelenek reánk néznek, 's a' mindenféle vétkedésű közönség mint valamelly ellenünk felállított Itélőszékből, ítéletet akar mondani a' mi magunkviselőtérre. — „Nékünk, mint Szent *Chrisostomus János* az Apostolokról mondotta vala, rendkívülvaló és nagyon hatalmas segedelemre van szükségünk, hogy úgy viselhessük magunkat, hogy egy felől se az Ország' törvényeit felforgatni akarni ne láttassunk, „se más felől azzal ne vádoltathassunk, hogy a' hii' tisztaságát megrontani 's az Egyházi fenytéket megerősíteni iparkodunk, azt akarván megmutatni, hogy Országunk' törvényeit meg nem sértjük. Mi a' *Jésus Christos* Apostolainak példaadását követvén, „ez egygyik eránt való gyanunak eltávoztatása éppen úgy iparkodni köteleztünk, mint a' másoknak eltávoztatásán; „mint az Apostolok, mi is betsületei és „tisztosságot köteleztetünk szerezni magunknak; mint ők törekedtek nekünk „is törekednünk kell azon, hogy mint „ők, úgy mi is az emberi nemzet' meg-

„mentőjinek, megtartójinak, és jóltévőjinek nevezetét magunknak megszerez-zük 's meg is örizzük:“

„Hánem, Legszentebb Atya, sem egyen-egyen, sem minnyájunk együtt, bár mely nagy belső ösztetsatolódás uralkodjék is köztünk, nem vagyunk elégségesek ily terhes feltételnek teljesítésére, ily fontos kérdésnek megfejtésére, ily súlyos teréhnek elhordozására; tsak magunk nem vagyunk elégségesek arra, hogy ily *criticus* ily terhes állapotból magunkat Püspökökhöz illő tisztességgel kimenthessük. Tsak egy segítő eszközünk van még hátra; ehhez ragaszkodunk, ehhez fogodunk mint a' megtartatás' mozdulhatatlan vasmatskájához; ez az, hogy: eleink' példaadása szerént, vagy ha lehet még erősebben, az Apostoli Szent Székhez tsatoljuk magunkat; hogy Főnknek befolyása 's kormányozása nélkül egy lépést se teszünk; 's hogy azt, a' mit a' *Jésus Christus*nak o' földön lévő Helytartója 's a' Püspökök' Fejedelme a' Religió'nak javára meghatározni jónak fog találni, tőle bizakodással kérjük, örömmel fogadjuk, 's megegygyezéssel teljesítjük. Mert tsak így magasztaltatik az Ur a' Szent gyülekezetekben; tsak így tsendesítettnek-el a' mi panaszaink, 's töröltetnek-el könyhullatásaink; tsak így jutalmaztatnak-meg iparkodásaink 's így teljesednek reménységeink.

„Tehát, Legszentebb Atya, a' bennünket nyomó keservekkel 's felindító nyughatallansággal eltelve, Szentséged-

hez int' a' ill szavainkat és folyamodásunkat, hogy nekünk nyilván és szabadon kimondja, hogy ezen környülállások között mit gondoljunk, mit csináljunk? Szentségednek mondattatott a' *Szent Péter*' személynében: *Menj a' tengernek mélységébe!* melly azt teszi a' *Szent Ambrus*' magyarázatja szerint, hogy: Fejtsd meg a' leghomályosabb, legmélysegesebb kérdéseket. Kérjük Szentségedet, segíjen nekünk tanátlásával, világosítson meg belátásával, erősítsen meg valóslásával. Mi nem csak úgy kérjük erre Szentségedet, mint az Anya Egyház' Fejét, kiben mi, az ezen Főnek a' Jésus Christustól adatott Tiszteleti és Igasságtételi (Jurisdictioni) elsőségét nyilvánságosan megesmerjük és betsüljük, hanem úgy is, mint (engedtesék meg, hogy Virtusaid eránt viseltető tiszteletünket kimondhassuk) Itélőbirát, mint Békességszerzőt, és Közbenjárót, kit mi azon egy familiába öszszgyülekezve valósltunk, kire magunkat legnagyobb hátorsággal rá bizzuk, 's a' kinek vélekedése, határozása, és ítéllete, a' mi erőnk, hátorságunkat, 's vigasztalásunkat teszik.

„A' mi pedig tulajdon személynés jóvunkat illeti, ha szegénységünk' maradványát így nevezhetjük, ezen tekintetben azt az indulatot újítjuk itt meg, melly a' Frantzia Püspököknek mindenkor tulajdonnyok volt, hogy mi ezen tsekély maradványt is, mihelyest az Egyház' javára nézve szükségesnek találtatni fog, a' Szentséged' kezébe letenni készek leszünk, ezt pedig önnál nagyobb bizodalommal tselekeszszük, mennél inkább meggyőzettelve vagyunk affelől, hogy Szentséged, ha szükséges, a' legbátrabb állhatatosságot öszsze tudja tsatolni a' mindeningadozás nélkül való türelelemmel. Mi az áldozat-tételekkel, bár mi nagyok legyenek is azok, keveset, sőt semmit

se' gondolunk, tsak hogy Egyházaink békességben lehessenek és mi a' Hívők boldogságát töllünk kitelhetőképpen előmozdithassuk. Mi ditsőségnek tartjuk nem azt keresni a' mi a' miénk, hanem a' mi a' Jésus Cristusé, 's az Apostol' példaadása szerént igen szerentségeknek tartjuk magunkat, ha ő (a' Christus) a' mi életünk vagy halálunk által köztünk megditsőtítettik.

„Már most, Legszenlebb Atya, azal az egész elszánással kinyitók előtled sziveinket, melly elszánásra bennünket a' Szentséged eránt viseltető fiui tisztelet, szükségünknek érzése, 's azon igazság eránt viseltető szeretet, melyről ezen bizonytságot tenni tartozánk, felindítottak.

„Nintsen egyéb hátra, hanem tsak hogy a' mindenható Istennek szüntelenül könyörögjünk azért, hogy Szentségednek azt a' hőltességet költsönözze, melly az ő legfelsőbb végzéseit kormányozza, 's célzásait éppen oly hatalmasan mint jóltévő módon el tudja érní. Adjon az Ur Isten Szentségednek hosszas és nyugodalmas esztendőket! A' könyörület' Istene, a' ki érettünk ily sok tsudákat tett, még ezen életben jutalmaztassa meg azon szenvedésekért, mellyek által a' Szentséged' állhatatosságát meg akarta próbálni! Végezetre adja meg Szentségednek azt a' vigasztalást is, hogy ezen régi és nevezetes Frantzia Egyház még a' Szentséged Pápasága alatt, a' Szent Léleknék egy új lehellése által megelevenülván, 's a' Catholica Egységkötele által még szorosabban öszsztsatoltatván, azon tündöklő sugárokkal világoljon, mellyekkel legszebb idejében fényeskedett, azon idejében tudniüllik, midőn eme' szent és tudós Püspökök által igazgattatott, 's azon ditsőséges keresztényen Királyok által védelmezett, kik a' Szent Szék

örömei 's a' közönséges Anyaszentegyház' ékességei voltak.

„Mi a' Szentséged' lábai elejébe leborulunk 's Apostoli áldását kérjük. A' Szentséged legalázatosabb, legengedelmezebb, 's leghűségesebb fíjaji és szolgái.

„*Perrigord*, Cardinalis.

„*De la Lucerne*, Cardinalis.

„*De Bausset*, Cardinalis.

Költ Párisban a' Pünkösöd Sz. napján. (Alá voltak még ezen esdeklő levők' nevei).
nek írva 78 Frantzia Ersekek és Püspökök' nevei).

Ezen igen gyökeres és nagyon érzékenyítő kérelemnek nem lehetett az a' következése, a' mi tárgyaztatott, tudniillik, hogy a' Frantzia Országi Egyházi állapotnak elintéztetésére az 1817-dik esztendőben készült *Concordata* vétetődött volna be: hanem csak Provisoriai (csak ideig meddig való) intézetek határozattak-meg, mellyek között a' főbb tárgy az, hogy a' Püspöki székek' száma (tovább való egygyezéseknek tétetődhetőségig) annyi marad, mint az 1801-beli *Concordata* által meghatározott volt, mellyeknek elintéztetése egyéberánt úgy fog véghez menni, mint az 1817-beli *Concordata*' cikkelyei kívánnyák. A' *Concordata* közzül tehát se' az se' ez, hanem csak ideig meddig való (Provisoriai) Egygyezés fog már most Frantzia Országban fennállani.

Ezen új Egygyezéssel megegyezőleg már 15 Ersekek 's Püspökök kapták a' magok Püspöki székekben való megerősítettéseket illető Bullájikat a' Frantzia Országglószéktől kiadattatva, vagy K. Rendelés (*Ordonnance*) mellett, a' melly Rendeléseket a' bennük előforduló Kikötések (*Clausulák*) nevezetesítik. Mindenikben nyilvánóságosan kifejeztetik, t. i., hogy

ezen Bullákból és Brévekből senki ne tsinálja ezt a' következtést, hogy az 1817-ben Jul. 27-dikén, *Romában*, a' Frantzia Püspökségeknék új határok közzé való vétetettésekről költ Bulla, Frantzia Országban elfogadtatott volna. — Meghatározott módon kinyilatkoztatatik továbbá ugyan ezen Királyi Rendelésekben, hogy mind ezeket a' Bullákat és Brévét oly feltétel alatt fogadta-el a' Frantzia Országglószék, hogy azokban azon Clausulákat, Formálitásokat, és Kifejezéseket, mellyek az Orzágnak Constitúziójával, törvényeivel, 's a' Gallicana Egyháznak szabadságával 's *maximájival* ellenkeznek, helybe nem hagyja és meg nem erőssíti.

Spanyol Ország.

A' Spanyol Országban uralkodó Sárga Hideglelésre nézve Gibráltárnak ezen Orzággal való minden közösülése ketté vágattott.

Azt mondják, hogy az a' 3000 emberből álló fegyveres sereg is, melly a' minap Generális *Cagigalnak* vezérlése alatt *Kadixból* Amerika felé útnak indult, elvitte magával ezen pestist, melly a' hajókon kegyetlenül vesztegeti az embereket. — Hogy *Kadixból* mostanság a' nagy expeditzió kivezthessen, már most szó sints rolla. — Arról sints már semmi kétség, hogy *Kadixban* magában is benn van már ez az irtóztató nyavaja, pedig *Leon* szigetétől különös kordon által választották volt el a' várost, de haszon nélkül. Az Ország' belső részei felé már harmadik Kordont is vontak, minekutána úgy vették észre, hogy a' veszedelem a' második megett is mutogatni kezdette magát. — Nagy hire volt, hogy Sept. 6-dika körül már a' nagy expeditzióhoz tartozó hajókon 's a' külömbkülömb apró lógerekben fekvő seregek között is, jeleit vették volna észre a' Sárga Hidegnek

a' melly *Leonon*, a' szigeten, Sept. 4-dikén 57; 5-dikén 40; 6-dikán is 40; 7-dikén 33 embereket ölt-meg.

Ezen veszedelmes betegséget *Asia* nevű lincahajó hozta nem régen *Havanából* egyéb kintsekkel egygyütt, 's hogy *Kadiksnál* lábra kaphatott, az a' vigyázatlanság okozta, hogy a' hajón találtatott mindenféle betses portókák, a' nélkül, hogy az egészséget illető rendelkezések pontosan megtartattak volna, minden vigyázás nélkül kihordattattak a' hajóról a' szárazra.

Madridban Sept. 14-dikén erőssítették-meg a' Királynak a' Szakszoniai Princzaszszonnyal való házossági Kötését, melly után *Udvari fényes inneplések 's a' városnak három estvéli megvilágosittatása* következtek. A' Királynénak minden órán lejendő megérkezésére is tétettettek azon innepi készülétek, mellyekkel fogadtatni fog, mellyek között emlittetik az *Ökörviadal* is.

Nagy Britannia.

A' *Manchester* történetekre nézve a' *Birminghami Gyökeres Reformálók* is népgyűlést tartottak. *Sir Wolsley* gyászos szekéren jelen meg a' gyűlésben; a' kísérei, kik a' szekeret körül vették, nem lévén gyász ruhájok, ábrázatjokat és kezeit tentával 's korommal mázolták-be.

Leedsben is hasonló nagy gyűlés tartatott. Az öszszegyülekezett emberek számát 12 vagy 15 ezerre teszik. Itt *Chapman* nevű *Manchester* gazdag kereskedő, *Huntnak* egy jó barátja, 's a' ki ott örette a' minap az 1000 font *Sterlingekért* kezességet vállott, ült elől. A' *Manchester* aszszonyi Klubtól is jelent meg ugyan ezen gyűlésben egy aszszony követ, a' ki ezen Klubtól egy *Szabadság* sipháját 's egy köszöntő irást hozott *Chapmannak*. Itt (*Leedsben*) elegyesen jád-

zották a' muzsikai karok most a' *God save the King or Rule Britannia*, majd ismét a' *Krantia pa ira* és *Marsillai* énekeket. Azt jegyzik-meg, hogy ezen gyűlésre nagyon sok zászlót hoztak a' Reformálók, melly zászlókkülömbkülömbféle írásokkal és sokféle jelentésű képekkel fetezifirtva voltak. Ezen képek közt megjegyzésre méltó volt egy vederre (urnára) hajlott síró aszszony 's egy rongyos ember, üres és kifordított zsebekkel: a' ki, száján lakat, 's lábain lántzok lévén, a' vállán egy nagy nyalábot (valami tsomót) vitt, 's ezen ily írás: *Tak-sák és Adósságok* 's mindjárt alább ez: *Egy szabadon született Anglus*, olvasattak. — Az Orátorok mérsékelt hangú beszédeket tartottak, hanem a' meghatározott jóvállások, itt is még hevesek voltak. Példának okáért meghatározatott: Hogy minden kerületben oly személyek neveztessenek ki, kik a' Választó polgároknak jusaikra vigyázzanak, 's a' nép és Király közt közbenjárói szolgálatot tessenek: hogy az Alsó Ház magát a' nemzet bizodalomára méltatlanná tette; hogy a' Reformálás' ügyének már most nem tsak valamely *Theoreai Spekulálásnak*, hanem szorgató kötelességnek kell tartattatni; hogy *Hunt* a' népgyűlések' bizodalomát megérdemlette; hogy a' *Manchester* történetekért való undorodásnak kifejezésére elegendő szavak nem találathatnak. — A' *Ministeri Kurir* azt mondta ezen határozásokról, hogy nagyon revolúziós hangúak. Egyéb éránt mindenek tsendesesen folytak, a' gyűlés tsendesesen eloszlott, 's estvére kelve se történt semmi láрма.

Egy nevezetes gyűlés tartatott Sept. 23-dikán *Londonnak Southwark* nevű részében vagy külső városában is, melyre (mint már írtuk) *Generális Sir Wilson Robert* *Párisból* ment haza, 's egy nagyon hosszú beszédet tartott a' néphez,

nelynek ő a képviselője. Az itt megharagvott jóvallások között nevezetes volt az, hogy meg kell hívni a nemzetet, hogy az egész Országban anindenütt új képviselőket tartassanak, a végre, hogy véghez lehessen vinni, hogy a Manchesteri Magisztrátus és Polgári katonaság ellen per indíttassék. *Wetherstone* nevű reformáló ily formán beszélt: Valamely Krisis közelit, mely rettenetesebb minden előbbeni revolúzióbélieknél. Ha Angliában revolúzió üt ki, az, az Országlás negromlásának következtése lesz.

Generális *Sir Wilson Robert* így alálván szollani feljebb említett beszéleiben: Ne tsaljuk meg magunkat azzal a képzelődéssel, hogy a mi egész ügyünk csak részrehajlás dolga volna; hazánk boldogsága van játéokra kitétetve; a kérés mellyet meg kell fejtenünk, ez, hogy becink' jusaival élni akaró nemzetnek kívánunk-e maradni, vagy katonai Uralkodás alatt szenvedő néppé lenni? Oly törnyűllások között vagyunk, melly ninket Európában a leg szerentsétlebb és leg alábbvaló nemzetek közé helyeztet. — A' halgatók közzül felkiáltván talaki, hogy: *De nem éppen 's a' többi* — ennek így felelt az Orátor — *De ugyan Uram, Európában a' legszerentsétlebb és legalacsonyabb nemzeté. Nézzünk csak széllyel körülöttünk; hasonlítunk össze a' mostani Angliát a' régibb Angliával. Itt mindenek a' felsőbb mozgástól folynak. Bir-e a' mi népünk, nem nandom boldog étellel, de tsak az életre szükségesekkel is. Nézzétek Északi Amerikát; sőt nézzétek tsak a' szomszéd Fran-*

tzia Országot, melly, tsaknem régen is önn' kényen való Országlassal, Feudalitással, 's bigottsággal bajlódott, 's most minden tekintetben megelőz bennünket, 's minket messzre a' hátamegé hagyott, a' melly történetnek én, mint Világ' polgára, örvendek ugyan, de mint Anglus szomorkodva kell reá tekintenem. Valójában nem lehetne Angliára nézve a' legmérgeesebb gunyoló irás megbántóbb, mint Frantzia Orzágnak véllünk való összehasonlittatása.

Északi Amerika.

Az Amerikai levelek szerint az Északi Egyesült Státusokban úgy beszélnek a' hadakozásról, mint ha magok akarnák Angliát felingerleni a' háborúkezdésre: — „Ney-Yorki Ujság így kezdi Aug. 14-dikén kiadott levelét: A' mi Angliával való hadakozásunk elkerülhetetlen; mert tsak a' Spanyolokkal hadakozni, nem szolgálna betsületére az Amerikai nemzetnek, tudván azt, hogy Spanyol Orzágnak nintsen arra ereje, hogy véllünk háborut folytathasson.

Orosz Birodalom.

Sándor ő Császári Felsőge a' maga Északi utozásaiból Sept. 15-dikén S. Petersburgba vissza érkezett, a' honnét *Warschau* felé vévén útját, 22-dikre Rigához érkezni szándékozott, hol a' következő két napokon tartandó gyakorlásokra, sok katonaság gyülekezett össze.

Száz forint Conventiós pénzért adtak Váltó czédulában: —

Oct. 8-dikén 249 — 9-dikén 248 $\frac{1}{2}$ — 11-dikén 248 $\frac{1}{2}$ — forintot.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Debreczenből Sept. 26-dikáról: —
A' Hertzeg Hessen - Homburg Húszár Regimentje nevezetes Janepet tartott itt a' nevezett napon. Letévéen ugyan is ezokat a' régi zászlókat, mellyeket 1753-tól fogva (a' mikor a' Regiment felállított), a' legveszedelmesebb háborúkban is soha az ellenség kezére jutni nem engedett, 's a' mellyeket a' régiség és a' kiállott tsaták tsak nem megismerhetetlenekké tettek volt már: azoknak helyébe, az említett napon, újakat vett — és szenteltetett fel. Hogy ezen innepi pompának fényessége annál nagyobb lenne: szerentséje volt a' Regimentnek, Nádor Ispán Jó'sef, és Magyar Országi Comendáns Ferdinánd, Cs. K. Fő Hertzegségek; valamint a' Regiment Birtokosát Hessen-Homburg Fridrik ő Hertzegségét, Hitvesével Erzsébet Nagy Britanniai Királyi Hertzeg Asszonnyal együtt meghívni: de a' kiknek óhajtott megjelenését, a' távollétel és egyéb akadályok miatt meg nem nyerhette. Osztályos Generális Báró Croyer, és Brigadéros Illési Sándor ő Méltóságok; a' közelebb fekvő Regimentnek fő Tisztjei; a' Papi Rendnek, és a' szomszéd Vármegyéknek számos és nevezetes Uri tagjai, 's N. Sz. R. Debreczen Városának Előljáróji diszesítették jelenléteikkel az öszvegyülekezett sokaságot, mellynek számát mint egy 20 ezerre lehet tenni. Az említett napon, melly, az azt megelőző kedvetlen napok után, kiméllő és kedvező tiszta fényben virradott fel; a' legnagyobb pompával ment ki az egész Regiment reggeli 7 órakor, egy, a' városhoz közel fekvő térségre: a' hol már akkor készen állott, zöld leveles szín alatt, egy, az innep pompájához képest felékesített Oltár. Kezdődött a' Szent

Szolgálat, egy, az alkalmatossághoz intéztetett, velős, és minden halgatónak szívét megindító Prédikáció, mellyet, nemzeti nyelvünkön, Szathmári Püspök Méltóságos Klobusiczki Péter Úr tartott, Letzkéül felvérén ama nevezetes parantsolatot: adjátok meg, a' mi a' Császáré, a' Császárnak; a' mi az Istené az Istennek. Ezt az igazán Hazafüi és hazudó elmékedést énekes Szent Misc követte: mellynek végződésével, az említett Méltóságos Püspök Úr, a' szent rendtartás szerént, az új zászlókat megszentelte, és a' Regiment Ezeredesének, Vitézvári Báró Simony Jó'sef ő Nagyságának egyenként, atyai és barátságos megöleléssel, által adta. Térdepelve fogadta el azokat, a' Vallás felszentelt szolgájának kezébe, a' Hadnak fegyveres szolgája; és ebben a' jelenésben, valamint az egész innepi pompában is, első megindulással szemlélte minden gondolkodni és érezni tudó néző: miképpen elegyedik a' szelid vallás a' fegyverek közzé és viszont miképpen várnak ezek attó oltalmat és előmenetelt. A' Regimentnek, melly az egész Szent Szolgálat alatt, a' annakutánna is sok izben pontosan tüzelt az itt következő rövid, de fontos beszédel adta által a' megszentelt zászlókat a' Méltóságos Ezeredes Úr: „Regiment! Azon régi zászlók helyett, mellyeket ez a' Regiment 86 esztendeig ditsőségesen viselt, és a' mellyek alatt ezen Regiment származott, mai napon újakat szenteltetek fel: mellyeket ime Kegyelmeteknek ezennel által adok. — Ezek az új zászlók legyenek Kegyelmeteknek azon jelei a' mellyek alatt azonnal mindjárt egygy legyenek, ha a' Király, a' Haza, vag a' Regiment veszedelemben forog. Ezek az új zászlók legyenek Kegyelmeteknek szentelt kintsei; ezeket minden veszed

mben az utolsó tsepp vérig, oltalmaz-
t, és soha ei nem hagyni legyen a' Ke-
gyelmelek fő kötelessége. Halhatatlan le-
yen a' Regyelmelek szívében az a' re-
zéség, hogy ezen új zászlók Regyel-
meleket mindenkor győzelemre fogják
vezetni; és legyen is természetű a' Ke-
gyelmelek lelkeben, hogy ezen új zász-
lók alatt vagy győzni, vagy meg halni
kell. " Ezt a' szívrható beszédet, melly-
nek utolsó szavai sok felől hangzottak
vissza; az új zászlók alá való feleskü-
vés váltotta fel, melly az egész jelenlé-
vő sokaságot annyira felbuzdította, hogy
hogy sokan, könnyullatások között kér-
tek hallható szóval ezen vitéz Regemen-
re áldást a' Mindenhatótól. — A' négy
új zászlóknak (mellyek közül mind egyik
gazdag pántlikákkal ékesítettett, mellyek-
hez még egyet ajánlott a' Regement Bir-
tokosné ő Királyt Hertzegsége), Kereszt-
Atyai voltak: a' fenn tisztelt Püspök Klo-
busiozly Péter ő Méltósága; az Egri, és
a' Nagyváradi Főtisztelott Káptalanok
és N. Sz. K. Debreczen városa. A' Méltósá-
gos Püspök Úr, a' kinek szeretetét a' Ka-
tonai Rend határozta tapasztalni időről
időre, most is 1500 font húst, ugyan
annyi itze bort, és 5 napi fizetést osztat-
tatott ki a' Regementnek azon osztályában,
a' mellynek zászlójának Kereszt-Attya volt.
Egy egy font hússal, és egy egy itze bor-
ral, 's hasonlóképpen 5 napi fizetéssel
ajándékozta meg N. Sz. K. Debreczen vá-
rosa is, a' városamestertől fogva lefelé,
minden től is annak az osztálynak, a'
mellynek zászlóján, mint Kereszt-Attyának
a' városnak drága és díszes pántlikája lo-
bogott. Az Egri és N. Váradi Főtiszt.
Káptalanok közül is, az első 400, a'
második 200 forintot ajándékozott a' vég-
re, hogy a' Regementnek minden tagja
örvendhessen ezen a' nevezetes napon.
Ugyan ebből a' nemes tzeleből küldött
Tablabíró Tekintetes Domokos Lórintz

Úr is 1000 itze bort a' Regementnek
számára. — Az egész Tiszti Kart, min-
den jelenlévő nagy tekintetű és nevet-
sebb vendégekkel együtt, kiknek száma
200-on felül volt, gazdag ebéddel ven-
dégelte meg, N. Sz. K. Debreczen váro-
sa, a' mellynek Előjárója a' legnagyobb
készséggel tettek minden áldozatot, hogy
a' Fejedelem és a' Haza fegyveres szol-
gáji eránt, és azokban maga a' Fejede-
lem és a' Haza eránt, jobbágyi tisztele-
teket, és Hazafiúi szereteteket megbizo-
nyithassák. A' vidám ebéd közben, a'
Fels. Uralkodónak, és az egész Cs. és K.
Háznak életéért, boldogságáért, és vi-
rágzáért, számos poharak ürítették ki,
mellyeket mindenkor ágyuknak dörgése
követett, és adott tudokra a' távolabb
lévőknek is. Ugyan itt és ekkor osztat-
tattak ki azok a' nyomtatott Deák 's Ma-
gyar versek, mellyekkel a' helybeli Ref.
Collegiumnak tanuló tagjai a' Regemen-
tet megtisztelték. Hogy a' napnak min-
den része újabb újabb tárgyakkal mulat-
tassa a' jelenlévőket: dél után, a' közel
lévő nagy erdőnek egy kies térségén, Ka-
rossal tartottak a' Regementből 32 Tisz-
tek, és ezen lóháton való tántz közben,
a' legnagyobb gyakorlottságot, és kön-
nyűséget mutattak a' lovaglásban. Itt el-
esieledvén a' néző sokaság: midőn visz-
sza indult, már akkor az egész útat, az
erdőtől fogva a' városig, megvilágosít-
tatva találta, rész szerént 40 ölnyi fa
gyujtatván meg két oldalról sok pyramis
formájú rakásokban; rész szerént számos
fáklyák égvén a' kiállított katonák ke-
zében. Estve fényes Bált adott a' Rege-
mentbéli Tiszti Kar a' Fejér-Ló nevű
vendégfogadóban, a' mellybe minden je-
lenlévő nagy tekintetű vendégek, és a'
városnak minden Előjárója hivatalosok
voltak.

Más nap, Sept. 27-dikén reggel,
nagy katonai gyakorlás tartott a' me-

Urnak rendelése szerint, különböző mód-
jait az átközetnek ollyan könnyűséggel,
pontossággal mutatta a' Regement, hogy
gyakorlottságát minden a' dologhoz értő
nézők tsudálták és magasztalták.

*Szigetről, Máramarosból, arról tu-
dósítottunk, hogy azon megyét Sept. 15-
dikán szörnyű tsapás érte. A' nagy ha-
vasok közt lévő völgyekben ágyúbügéshoz
hasonlító fellegszakadás törtévény, az
áradás a' vizet felfogó rekeszeket nem
csak mind elszaggatta, hanem a' nagy
köveket, mellyek az efféle építéseket tar-
tosokká szokták tenni, fundamentomoz-
tól kiforgatta, 's azután Luki, Bogdán,
's Voltsi nevű helységekre lerohánván, a'
házakat mindenestül elvitte, 's az azok-
ból kiszaladott emberek életjek' megtar-
tására a' szomszéd hegyekre szaladtak-ki.
Sok kizaladott fát elvitt az áradás; a' Rahói
mezőket semmivé tette. Innen Lázon,
Berlebáson, Vilhóvaton, Trebusán ke-
resztül menvén, 's nagyobb, vagy kisebb
kártételt hátra hagyván, Botskón lerohant
a' térségre, és Lonkát, melly Botskón
fellyül vagyon, és Botskót vetéseitől, szé-
nájától, és nagyobb részint házaitól meg-
fosztotta, Karátsonyfalúnak, és Veres-
marthnak nem értott, mert a' dombon
vagynak. De annál nagyobb kárt okozott
Szigethi Kamarán, Szigettől 1/2 óra já-
rásra; Só-szállák Hivatalaival, és Királyi
Tisztek lakhelyeikkel Tiszának bal part-
ján; mert innen, valamint Botskóról is*

a királyi fát elvitte a' dühösködő Ti-
szának árja. A' Tekéntetes Vármegye,
és az Administratio' több Tiszteji tsak
nem sírva nézték ezen szörnyű esetet:
de lehetetlen volt a' segedelem. Száz
meg száz ember dolgozott a' Királyi száll-
fák és más dolgok megmentésén; — de
kevés haszonnal. — A' Város (Szigeth)
részét a' Tiszától elfoglalta a' víz (pedig
nagy térség) annyira, hogy ha ez még áradt
volna, a' Szigethieknek életük megtartá-
sáról kellének gondoskodni. — Hoszsza-
mezőn, Tétson, Huszthon a' vetések
mind oda vagynak. — Az utak mindenütt
a' Tisza mentében úgy felszaggattak,
hogy tán az egész Vármegye népe dolgo-
zand helyreállításokon. Szerentse, hogy
az Iza meg nem áradott, a' melly Szigethen
alól a' Tiszával egyesül; különben
Szigeth, mellyet a' víz a' Serháznál már
verdegélt, megrongáltatott volna. Tsu-
da dolog: egész nyáron, és az nap is
reggel nagy meleg uralkodott, egyszer-
re támadott a' szerentsétlenség, mellyet
igen nagy zápor követett egész vidékünkön.
A' Fejéregyházi oldalon a' Tisza
jobb partja felől legelő, valami 40 da-
rab marhat elvitt a' viz. Egy böltsőben
egy tsesemő 's más emberek is uszni
szemléltettek, de rajtuk segíteni lehetet-
len volt. Esedeztek a' segedelemért, de
itt már minden emberi segedelem sike-
retlen volt. Ha a' víz meg nem fullaszt-
otta volna, a' sok fa, melly úgy ellepte
a' viz' színét, hogy könnyű ember talám
rajta nyargalhatott volna, megölte őket.

Jegyzés. — Panaszolkodtunk közlelőbbi újságunkban, hogy Magyar betűszedőnknek megbetegülése miatt Kedre újságunkal el nem készulhattünk. Eről még a' múlt Pénteki Újságunk is bizonyosságul szolgálhatott, mert minden iparkodásunk a' tal se' tehattük, hogy a' sok hibát mind kügazithassuk belölle, különben ekkor is itt kellett volna annak maradni. Ily hiba volt mindjárt az a' se' levélben Washington helyett Wwaslinton 's több ilyenek, mellyeknek felszámllálása helyett, inkább engedelmet kérvén Tiszt. Olvasóinktól, igérjük, hogy ennekutánna tartalék Magyar betűszedőnk is leszen.